

Проєкт МОП
“На шляху до безпечної, здорової та задекларованої праці в Україні”

Проєкт Закону
«Про внесення змін до деяких законодавчих актів України щодо дерегуляції
трудових відносин»

Розроблений Міністерством розвитку економіки, торгівлі та сільського господарства

Технічні рекомендації
щодо кращого наближення проєкту закону
до міжнародних і європейських стандартів з питань праці
та успішних практик
СТАТТІ 50, 52, 57, 58

Березень 2021 року

Формулювання положень проєкту закону КМУ	Рекомендоване формулювання	Обґрунтування
	12) у статті 50:	Першу частину статті 50 Кодексу законів про працю (КЗПП) слід замінити рекомендованим формулюванням, щоб уточнити різницю між «нормальним» щоденним і щотижневим робочим часом і «надурочним» часом, спростивши розуміння максимальної тривалості робочого часу на день і на тиждень, оскільки максимальна тривалість робочого часу = нормальна тривалість робочого часу (на день або тиждень) + встановлена законом тривалість надурочного часу (на день або тиждень), обмежена цим законом. З цієї метою першу частину статті 50 КЗпП («Нормальна тривалість робочого часу працівників не може перевищувати 40 годин на тиждень») слід замінити запропонованим текстом, що забезпечить краще узгодження КЗпП з ст. 2 Конвенції МОП 1919 року про робочий час у промисловості (№ 1), ст. 3 Конвенції МОП 1930 року про робочий час у торгівлі та установах (№ 30), ст. 1 Конвенції МОП 1935 року про сорокагодинний робочий тиждень (№ 47) і ст. 6(b) Директиви 2003/88/ЄС Європейського Парламенту і Ради від 4 листопада 2003 року про деякі аспекти організації робочого часу.
	Викласти частину першу в такій редакції: «Нормальна тривалість робочого часу працівників не може перевищувати <u>8 годин на день</u> і 40 годин на тиждень».	

12) у статті 52:	13)	Слід перенумерувати у зв'язку з додаванням попереднього пункту.
.....		
.....		
	У будь-якому разі роботодавець забезпечує: 1) право працівників на день відпочинку, еквівалентний 24 годинам підряд, на робочий тиждень. Цей період може бути продовжений нормативним актом, колективним договором або угодою між працівником і роботодавцем; 2) період щоденного відпочинку тривалістю 11 годин підряд між робочими днями або робочими змінами, передбачений частиною третьою статті 57.	Цей абзац слід додати як частину четверту статті 52, щоб забезпечити узгодження законопроекту з ст. 5 Директиви 2003/88/ЄС, а також із ст. 2 Конвенції МОП 1921 року про щотижневий відпочинок у промисловості (№ 14) і ст. 6 Конвенції МОП 1957 року про щотижневий відпочинок у торгівлі та установах (№ 106).
13) статтю 57 викласти в такій редакції:	14)	Слід перенумерувати
“Стаття 57. Початок і закінчення роботи		
.....		
.....		
	У будь-якому разі роботодавець забезпечує право кожного працівника на мінімальний безперервний період щоденного відпочинку	Цю частину слід додати, щоб забезпечити узгодження законопроекту з ст. 3 Директиви 2003/88/ЄС.

	тривалістю 11 годин між робочими днями або робочими змінами.	
14) у статті 58:	15)	Слід перенумерувати
.....		
.....		
	У випадку позмінної роботи роботодавець забезпечує дотримання мінімального періоду відпочинку, зазначеного у частині третій статті 57.	Цю частину слід додати, щоб забезпечити узгодження законопроекту з ст. 3 Директиви 2003/88/ЄС.